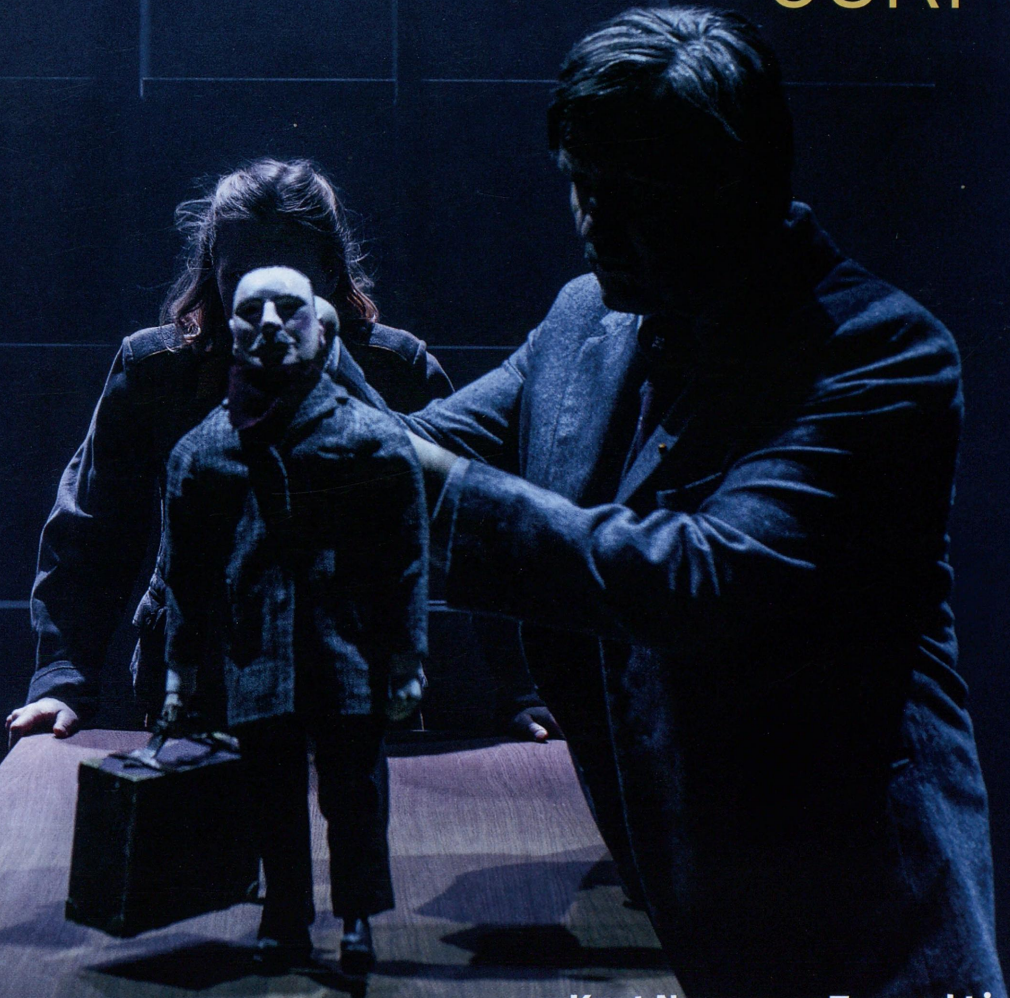

TEATER
INN-
LANDET

teaterinnlandet.no

Theater
CORPUS

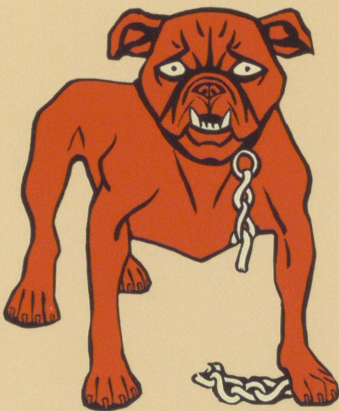

av Knut Nærum og Tormod Lindgren

SIMPLICISSIMUS

Vi står i en brytningstid. Vi har kanskje stått i den lenge allerede, eller er det egentlig bare en repetisjon av historien – i ny innpakning? Den fjerde statsmakt har henfalt til klikkhysteri, og store globale mediekonsern som Facebook og Google styrer i stor grad, ut fra algoritmer som gir dem annonseinntekter, hvilken informasjon vi får tilgang til. Hvor ble det av vaktbikkja? Det kritiske blikket som nyanserer og skaper balanse i en verden hvor den som skriker høyest, vinner terreng?

Kulturkampen raser intenst på alle fronter, samtidig slankes kulturredaksjoner til det minimale. Politikere driver aktiv sensur uten at pressen rynker nevneverdig på nesen. Det som før ville vært en skandale, er allerede glemt i jakten på nye overskrifter. Den frie ytring er under press fra alle kanter. Inntjeningsbehov, krenkehysteri,

Thorleif Linhave Bamle
teatersjef

trusler og politikere som åpenlyst vrenger på sannheten, utgjør bare en liten del av dette krysspresset.

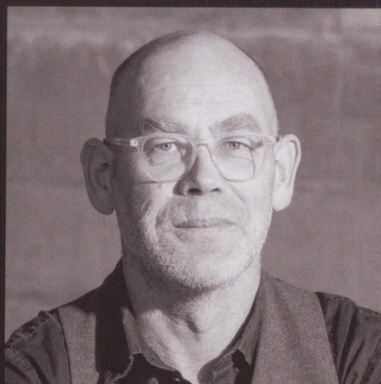
Ved å legge press på den frie kunstneriske ytring, bifalt statsminister Erna Solberg selv dette klimaet da hun uttalte seg til pressen om kunstnerne bak teaterstykket *Ways of Seeing*. Kunstnere som i realiteten gjør den jobben pressen burde ha gjort. Sakens utfall kjenner nok de fleste til, men stadig får enkelte bruke pressen som personlig talerør med åpenbare, bevisste faktafeil. Løgnen om at kunstnerne bak nevnte forestilling over måneder skulle ha filmet inn i stuer og soverom, har politikere fått gjenta igjen og igjen med pressen som ukritisk roper. Politikere blir intervjuet som kjendiser, uten motforestillinger eller kritiske spørsmål. Hver gang de slipper unna, er det en tillatelse til å fortsette.

I jakten på klikk taper det kritiske blikket, og pressen ender som målbærer av «fake news». I dette landskapet er

satirikeren – vår tids gjøgler – og den kritiske pressen viktigere enn noensinne. Skal pressen ha noen funksjon som samfunnets vaktbikkje i denne altomfattende kulturkampen, må kulturredaksjonene styrkes og ikke slankes. Vi behøver satirikere som samfunnsrefsere. *Simplicissimus* er en hyllest til den frie ytring og den kritiske pressen. En hyllest vi på Teater Innlandet stiller oss solidarisk og helhjertet bak. Det er også en marsjordre til oss alle om å trå til når det gjelder, og tørre der det trengs.

God fornøyelse
og lykke til!

Tormod Lindgren

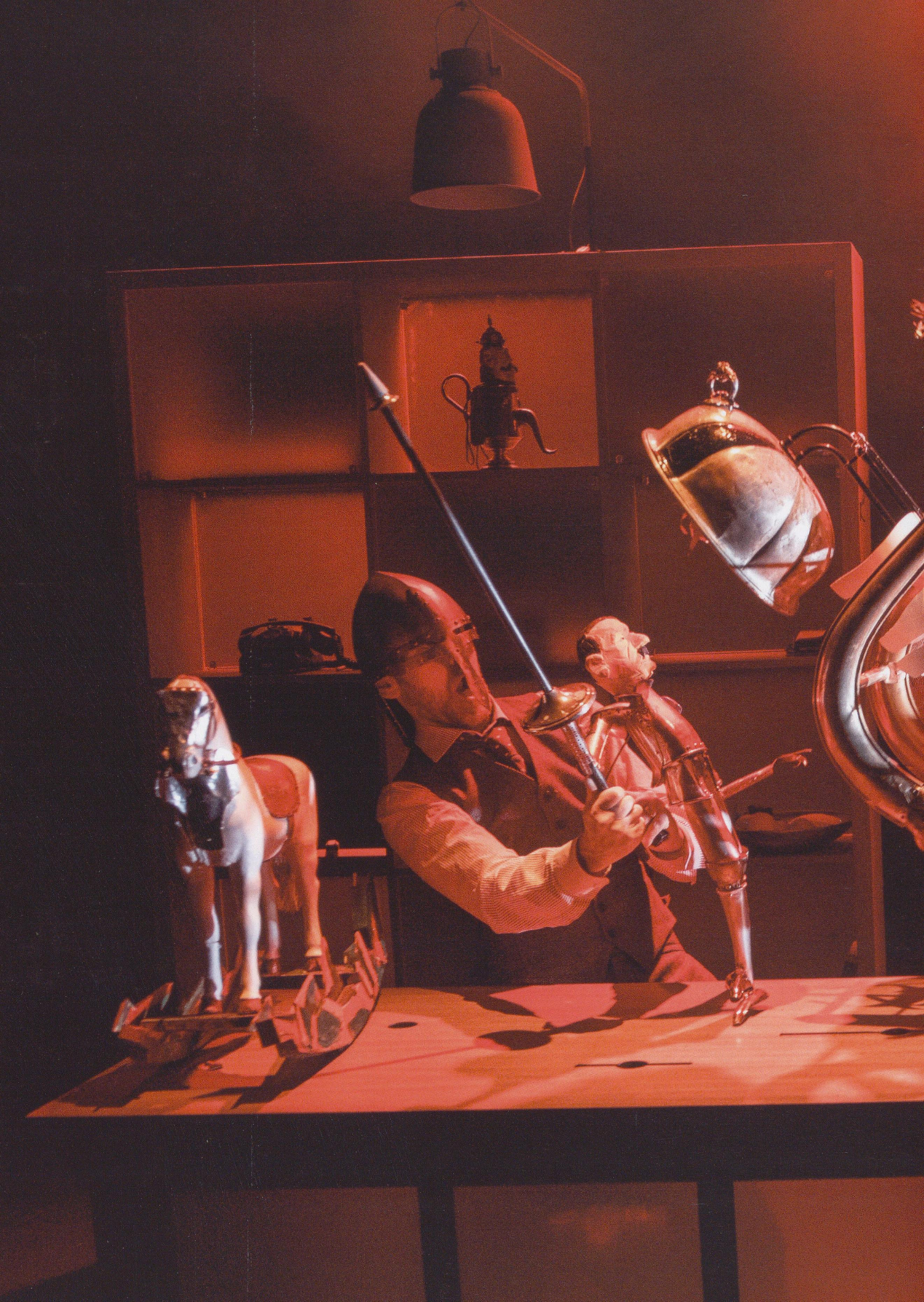
dramatiker, regissør, scenograf,
figur- og kostymedesigner

Figurteater er for meg en vei tilbake til det lekende/skapende menneske, både for meg som lager forestillinger, for de jeg lager forestillingen med OG for publikum. Alle som ser en figur på en scene vet at det er en ting, et dødt objekt. Samtidig er den i publikums øyne levende hvis det er godt gjort. Vi gir den liv gjennom vår innlevelse i figuren.

Jeg har kommet meg gjennom dette tunge koronaåret ved å «leke» med dukker. På verkstedet mitt har jeg kunnet lage en hel verden av figurer som etter hvert har blitt vennene mine. Noen gode, noen dårlige. Nå er de VELDIG klare for å møte nye folk; skuespillere, musikere og ikke minst dere publikummere.

Jeg elsker gode fortellinger. Vi har alle en historie om krigen, en bestefar eller bestemor som enten var en motstandshelt, en hverdagshelt, eller om en som endte opp på feil side. *Simplicissimus* er en historie om de valg man tar når fundamentale rettigheter er truet. Noen valgte å kjempe mot nazismen med et så enkelt og farlig våpen som blyanten. Denne forestillingen er en hyllest til kunstnerisk ytringsfrihet i kunsten og pressen.

Knut Nærum

dramatiker

Å skrive for dukker

Det begynner å ane meg hva dukketeater er: våkne drømmer. Ikke dermed sagt at dukketeater er livsfjernt. Ikke mer enn drømmene våre, for de handler alltid om hvordan vi har det. Også når vi ikke skjønner dem. Også når vi våkner og har glemt dem.

Simplicissimus forteller en virkelig historie, men akkurat som drømmer, bruker dukketeatret symboler for å vise virkeligheten. Tegnerne blir til penner, den norske friskusen Gulbransson blir til en isbjørn, mens nazismen blir til en drage som til slutt eter sine egne tilhengere.

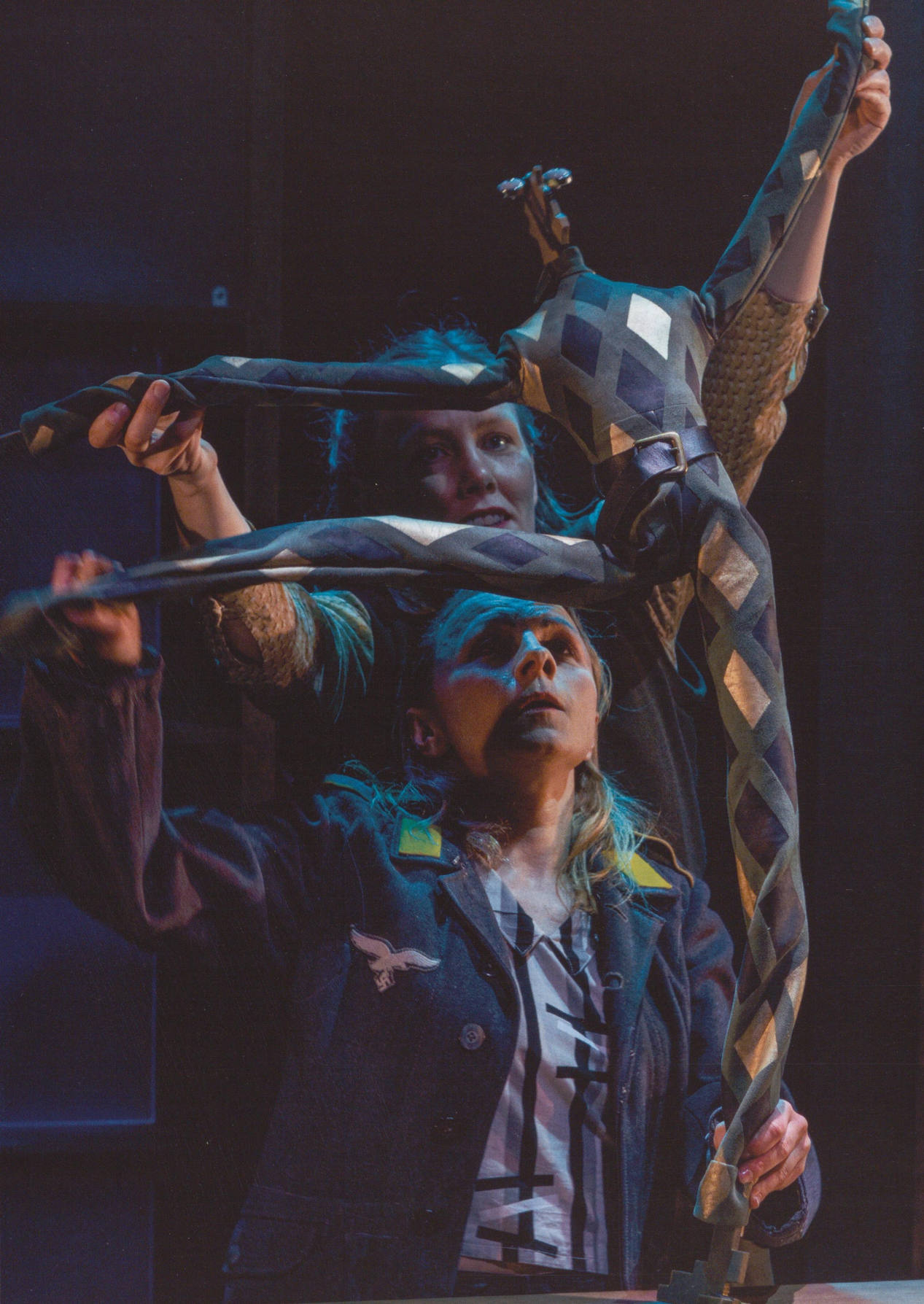
Dukkene er ikke som skuespillere. Dukkene sier mindre med ansiktet, men mye mer med kroppen. De kan forvandle seg. Og når det trengs, flyr de.

Den virkelige Goebbels hadde sikkert kneledd, men vår slange-Goebbels er også et sant bilde av ham, den sleipe skikkelsen med den giftige tungen. Sånn har Tormod Lindgren og jeg tenkt når vi har laget dette manuskriptet: Hvilke symboler? Ikke «Hvordan ser han ut?», men «Hva er han som?» Litt som Gulbransson og hans tyske kolleger lurert på hvordan de skal avbilde ham. De tegnet ham noen ganger som liten gutt med tromme, noen ganger som fjollete ridder. Vi har forsøkt å tenke som tegnere.

Alle lager teater hver natt, i drømme. Når vi sover, bruker vi symboler til å fortelle oss selv hvordan vi har det. Vi lager teater, og når vi våkner, har vi som regel glemt det. Når dukketeatret er bra, blir det en drøm du husker.

Jørgen Strickert

dramaturg og førtdis-
pensjonert satiriker

Ikke akkurat de ordene

Med Hitler var det i grunnen ganske enkelt: Satirikere og kritikere ble sparket, jaget, torturert, sendt i leire eller drept. Du kan si mye rart om nazistene, men ingen kan beskyldes dem for uklar kommunikasjon.

Er den frie ytring under press i Norge i dag?

Jeg ville vel ikke brukt akkurat de ordene. Riktignok hender det at telefonen ringer hjemme hos satirikere, kunstnere eller kritikere. Gjerne midt på natta. Men det er nesten aldri Statsministeren som ringer. Det er som regel en sint, hvit mann som ikke vil si hva han heter. Men har mye annet på hjertet.

Noen bare skrur av telefonen og sovner igjen. Andre blir kanskje grublete, sinte eller redde. Kanskje de tenker seg om en gang til før de skriver i avisa/går på scenen/snakker i radioen igjen. Noen finner kanskje på noe annet. Noe som er bedre for nattesøvnen og den mentale helsa.

Bryr norske myndigheter seg om satire?

Jeg ville vel ikke brukt akkurat de ordene. Stort sett er det ingen som bryr seg. Men av og til plukkes satiren kanskje opp

av en statsstøttet, islamfiendtlig tenketank eller en grumsete blogg eller en anonym Facebook-profil, og drøftes iherdig i ivrige kommentarfelt. Som igjen plukkes opp av mer eller mindre perifere representanter for Fremskrittspartiet. Som igjen har Facebook.

Hvis noen spør hva Statsministeren synes, sier hun kanskje: «Jeg ville vel ikke brukt akkurat de ordene».

På et eller annet tidspunkt i dette komplekse, gåtefulle økosystemet, ringer tilfeldigvis noen til satirikeren/kunstneren. Midt på natta, eller mens hen følger barna til barnehagen, eller går tur med hunden – og bruker ord Statsministeren ikke akkurat ville brukt.

Betyr det at Statsministeren – med sin feige, opportunistiske ingenkommentaraktige ikkeholdning til trusler mot det frie ord bidrar til å kneble kritiske ytringer? At hun er så glupsk på sushi med vennene sine at hun driter i alt vi trodde vi var enige om?

Jeg ville vel ikke brukt akkurat de ordene.

«Simplicissimus» og Olaf Gulbransson

av Tormod Lindgren

Satiretegning er en kunst som kombinerer kunst, politikk og underholdning. Ett av de viktigste satiremagasinene i Europa, «Simplicissimus», ble startet opp av Bjørnstjerne Bjørnsons svigersønn; forleggeren Albert Langen, og tegneren Thomas Theodor Heine, i 1896. Da var verden i en blomstringstid for kunstformen, med mange magasiner på markedet, ofte med klare politiske forankringer og tilhørende humoristisk orientering. «Simplicissimus» ble fort en salgssuksess, ikke minst da myndighetene arresterte flere av medarbeiderne for majestetsfornærmelse.

Magasinet, som var sin tids «Charlie Hebdo», ble i mellomkrigstiden en krass kritiker av nazismen frem til mars 1933. Da fikk det klar beskjed om å dempe nazisatiren, ellers ble det nedlagt og medarbeiderne arrestert. Den norske tegneren Olaf Gulbransson (som hadde tegnet for magasinet fra 1903) med flertallet av kollegaene ga etter for nazistenes krav, og magasinet ble etter hvert en del av nazipropaganda-apparatet. Jødiske Heine ble angitt av sine kolleger, mistet hjem, jobb og familie, og endte opp som flyktning i Norge fra 1938–42 før han flyktet videre til Sverige. Der fortsatte han som satiriker til sin død.

Olaf Gulbransson derimot, som giftet seg med Bjørnsons barnebarn og var sterkt knyttet til Aulestad, fikk NS' kulturpris i 1944. Denne prisen, og hans hyllesttegning til Hamsuns 80-årsdag, gjorde ham uønsket i Norge etter krigen. Han brukte resten av sitt liv på å lage illustrerte mimrebøker.

Magasinet sluttet å publisere i 1944 på grunn av papirmangel. «Simplicissimus» knyttet til seg noen av de største tegnerne og forfatterne i epoken. Blant dem som skrev kan nevnes Thomas Mann, Bertolt Brecht, Hermann Hesse, Kurt Tucholsky, Emmy Hennings, Wedekind og Schnitzler. Mange med bakgrunn i nyskapende teater i epoken. Av tegnerne kan nevnes Karl Arnold, George Grosz, Käthe Kollwitz, Jeanne Mammen, John Heartfield og Alfred Kubin. Jeg håper forestillingen gjenspeiler det frodige miljøet i magasinet.

Stuttgart, 14. Januar 1929

Preis 60 Pfennig

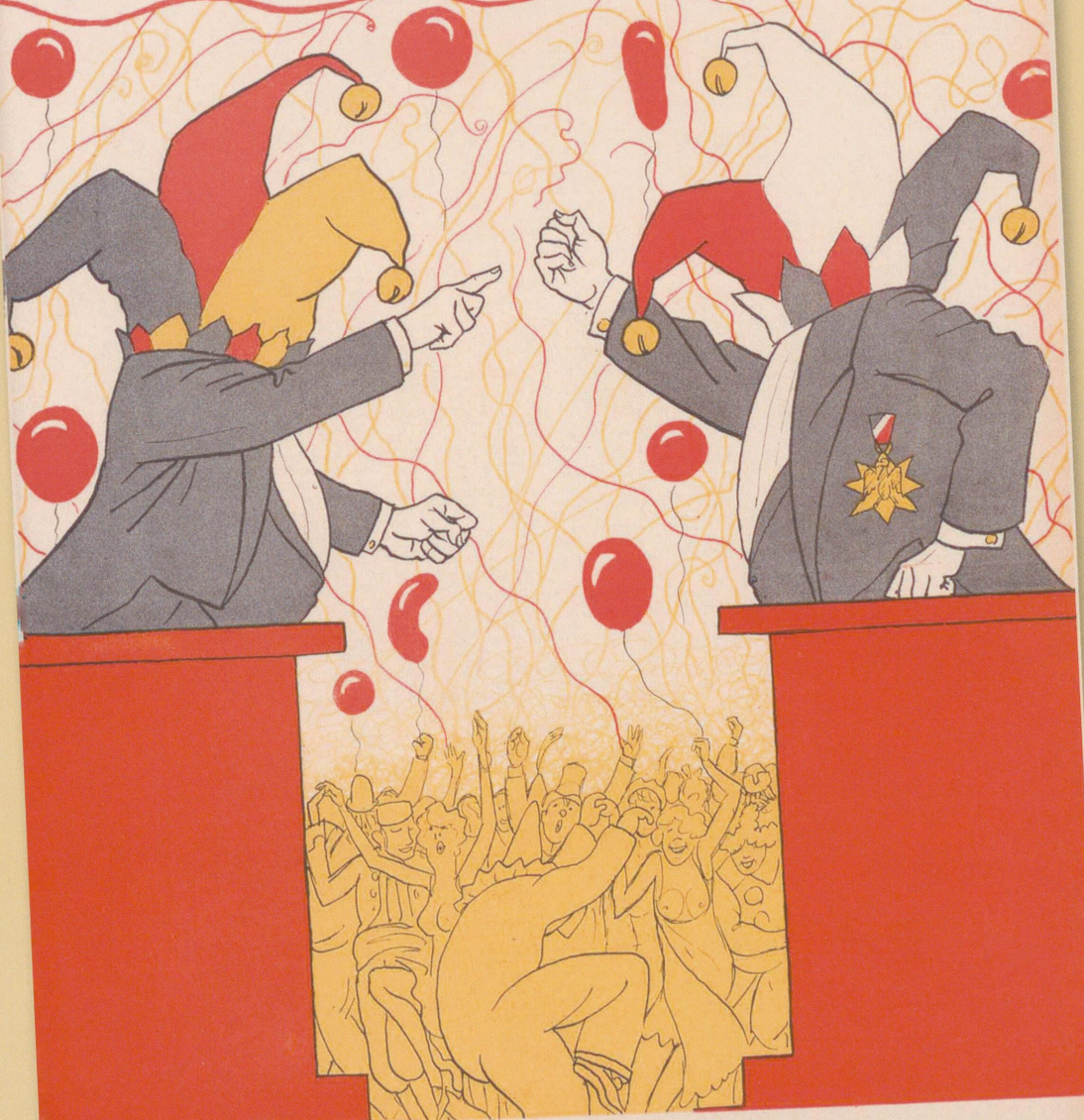
33. Jahrgang Nr. 42

SIMPLICISSIMUS

Herausgabe: München BEGRÜNDET VON ALBERT LANGEN UND TH. TH. HEINE Postversand: Stuttgart

CARNEVAL DER POLITIK

(Th. Th. Heine)

Jedes Volk hat die Führer, die es verdient!

Sangen om krigen

av Knut Nærum

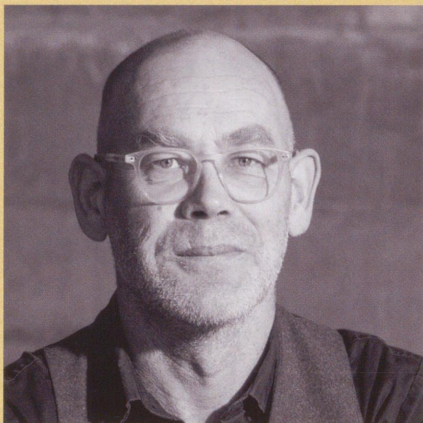
(Komponist Rolf-Erik Nystrøm)

Jeg så en mor
som falbød sin egen datter på gaten.
Jeg så en prest
som solgte sølvlysestaker for maten.
Jeg så en mann
som pisket en mager hest til den
døde.
Jeg så en flokk
som brente sin nabo fordi han var
jøde.

Hva kommer etter krigen?
Krigen kan ikke vare.
Før eller senere er det
ingenting igjen å forsvare.
Men hvordan kan jeg tro på freden
når jeg ikke lenger tror på oss?

Det er ikke døden,
for den har vi alle levet med lenge.
Det er ikke sulten.
Vi har lært oss å sulte – og slutte å
trenge.
Så hva slags fred
kan komme når alle kanonene tier?
Hvem vet om den,
når den er her, vil komme som
befrier?

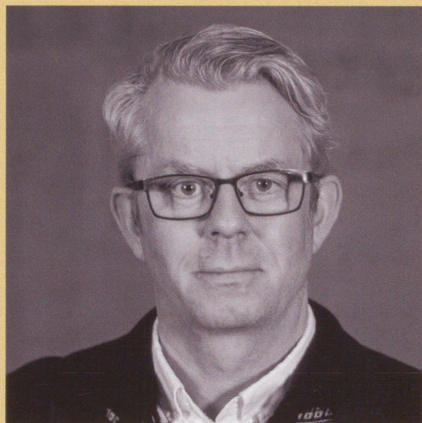
Hva kommer etter krigen?
Snart vil den være over –
i en verden hvor mennesker ikke
følger sine egne lover.
Så hvordan kan jeg tro på freden
når jeg ikke lenger tror på deg?

Tormod Lindgren

dramatiker, regissør, scenograf, figur- og kostymedesigner

Tormod Lindgren er regissør, scenograf, dukkemaker, kostyme- og video-designer. Han er utdannet ved Kunsthøgskolen i Oslo og Bergen, og har en master i scenografi fra Central Saint Martins College London/Damu i Damu, Praha. Han har jobbet på over 100 forestillinger, i en rekke sjangere, i mange land. I 2008 mottok han Heddaprisen for særlig faglig innsats, på den første figurteaterforestillingen han gjorde; Kjersti Alvebergs *@lice*, et samarbeid mellom Riksteatret og Rikskonsertene. Etter 25 år som designer begynte han i 2015 å lage egne figurteater-forestillinger, og i 2018 etablerte han Theater Corpus.

Knut Nærum

dramatiker

Knut Nærum er forfatter, satiriker og tegneserieskaper. Han har skrevet 32 bøker, blant andre *Norsk litteraturhistorie fritt etter hukommelsen*, *Døde menn går på ski* og barneøkene om Kalle Komet. Som serieskaper er han aktuell med science fiction-fortellingen *Likbilen* (tegnet av Karstein Volle) og stripeserien *Streberne i lørdags-Klassekampen*. I tillegg har han forfattet flere historier om Donald Duck. Som dramatiker har han skrevet tekster som er blitt satt opp ved Oslo Nye Teater, Den Nationale Scene, Teater Ibsen, Kilden, Beaivváš Sámi Našunála Teahter, Den Norske Opera & Ballett, Hålogaland Teater og NRK Radioteatret. For Teater Innlandet har han skrevet *Willie Nelson kjente mor mi* og *KORPS*.

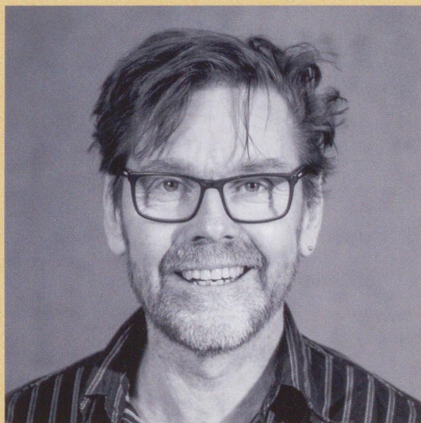

Ragni Halle

skuespiller og figurfører

Ragni Halle er skuespiller utdannet ved Akademi for Scenekunst og Nordic Black Xpress, et toårig teaterutviklingsprogram ved Nordic Black Theatre. Hun har jobbet som figurfører og skuespiller i forestillinger som *Rotswitha* ved Kattas Figurteater Ensemble, *Play with a guinea Fowl* ved Teater Nova og *Klara, Villsvinet og den lille musikkfabrikken*, et samarbeid mellom Riksteatret, Wakka Wakka og Animando. I tillegg produserer hun egne forestillinger, senest *redsoil/ brownsoil*, et samarbeid med det sør-afrikanske teaterkompaniet TheatreDuo. Hun har holdt kurs i figurteater for skuespillerstudenter, barn og amatører i inn- og utland.

Thomas Hildebrand

skuespiller og figurfører

Thomas Hildebrand er skuespiller, figurfører, komponist, sanger, musiker, lyd- og videotekniker, scenograf og figurmaker. Han er autodidakt, og kom inn i scenekunsten via musikken og en brennende interesse for moderne scenekunst og figurteater. Han driver teaterkompaniet Hildebrand Produksjoner, i samarbeid med regissør Marius Kolbenstvedt. Han leder også rockebandet Hildebrand og plateselskapet ØRE Grammofon. Han er skuespilleren og figurføreren bak karakteren Brillebjørn, som han har spilt i to sesonger på NRK Super, og også i to filmer i perioden 2016-2019. Han er også figurfører bak Zook-karakteren i NRKs *Kash & Zook*. Thomas er tilknyttet frigrupper som Fabula Rasa, Bal Teatret og Grenland Friteater. Han har gjort lyd, musikk og videoarbeid for bl.a. Ossavy/ Kolbenstvedt, De utvalgte, Anne Mali Sæther, Verk, Skuespillerkompaniet og Pia Maria Roll. I 2019 spilte han i *Rikke Petrikke og ramperommet* ved Akershus Teater og Oslo Nye Teater.

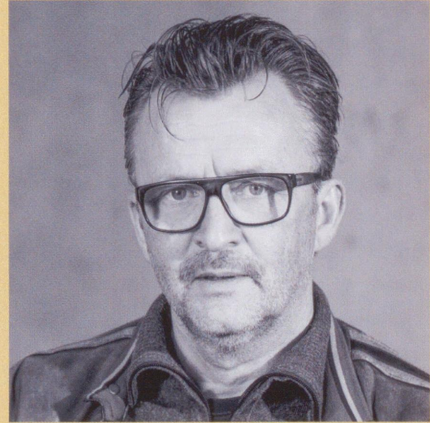

Dominika Minkacz – Sira

skuespiller og figurfører

Dominika Minkacz - Sira er utdannet innen skuespill og figurteater ved teaterhøgskolen AST i Wroclaw, Polen. Hun har etablert det internasjonale figurteaterkompaniet Open Window Theatre, hvor hun virker som leder, skuespiller og figurfører. Teatergruppa har blant annet hatt stor suksess med forestillingen *Snill*, som har vært på turné både i inn- og utland. Hun har også produsert og spilt i *Den lille store reisen* og *Riverso*, som var co-produksjoner mellom OWT og Den Nationale Scene. Hun har også samarbeidet med Det Vestnorske Teateret, Riksteatret, Ivar Tindberg og Petter Næss. Hun tar også oppdrag som konsulent ved planlegging og gjennomføring av forestillinger.

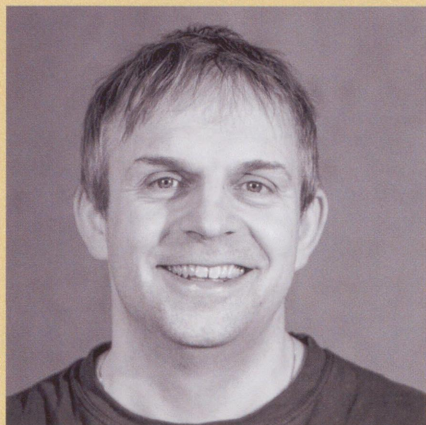

Terje Ranæs

skuespiller og figurfører

Terje Ranæs er utdannet ved Statens Teaterhøgskole. Han har jobbet ved en rekke teatre i Norge, blant andre Det Norske Teatret, Nationaltheatret, Rogaland Teater, Riksteatret og Hålogaland Teater. Han har gjort flere roller innen film og TV, blant annet i *Fritt Vilt III*, og NRK-seriene *Atlantic Crossing* og *Mammon*. Terje er også kunstnerisk leder for teaterkompaniet Blendwerk. For Teater Innlandet har han tidligere vært å se i forestillingene *Fire forsøk på å gjøre en forskjell* og *Den enfoldige morderen*.

Kristian Winther

skuespiller og figurfører

Kristian Winther er utdannet fra Akademi for Scenekunst ved Høgskolen i Østfold. Han har arbeidet som skuespiller, musiker, regissør, dramatiker, scenekampinstruktør og komponist i TV-serier, filmer og teaterforestillinger. Som skuespiller og regissør har han vært tilknyttet blant annet Nationalteatret, Riksteatret og Brageteatret. I 2014 sto han på scenen i forestillingene *Doktor Proktores Prompepulver* og *Kong Lear*, begge ved Nationalteatret. For Nordland Teater har han virket som skuespiller, regissør og komponist ved flere forestillinger. Kristian var også skuespiller og figurfører under Frank Kjosås' regi i *Hand to God* ved Oslo Nye Teater, og har spilt og virket i flere kortfilmer. I 2020 hadde han en rolle i Sara Johnsens NRK-serie *22. juli*.

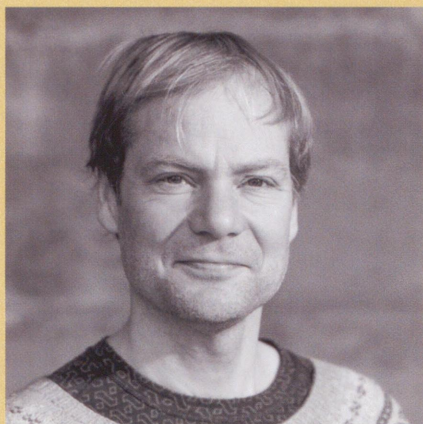

Maja S. K. Ratkje

komponist og musikalsk leder

Maja S. K. Ratkje er komponist og musiker, utdannet ved Norges Musikkhøgskole. Hun har framført og spilt inn egen musikk til dans, teater, installasjoner, film og litteratur. Hennes musikk er framført av utøvere som Klangforum Wien, Fretwork, BBC Scottish Symphony Orchestra, Arve Tellefsen, SPUNK, POING, Frode Haltli, samt de fleste norske orkestre og sinfoniettaer. I 2001 mottok Ratkje Arne Nordheims komponistpris, og hun var i 2013 nominert til Nordisk råds musikkpris. Samme år fikk hun Gammlengprisen for deltakelse på over 100 plateutgivelser. I 2020 fikk Ratkje Liv Ullmann-prisen, og *Sirkling* ble kåret til årets verk under Musikkforleggerprisen. Hun har vært vokalsolist med bl.a. Engegårdkvartetten, Trondheim Symfoniorkester, KORK, BBC Scottish Symphony Orchestra, Ensemble Intercontemporain og Klangforum Wien og aktør i sin egen opera *No Title Performance* som hadde premiere under Ultima i 2003.

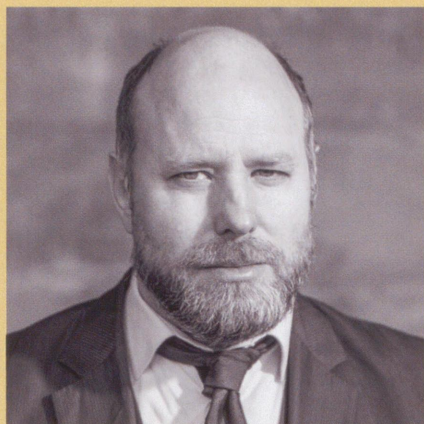

Frode Haltli

komponist og musiker

Frode Haltli er utdannet ved Norges Musikkhøgskole og Det Kgl. Danske Musikkonservatorium. I 2001 ble han kåret til Rikskonsertenes «Årets unge solist». Han har gitt ut en rekke plater, og debutalbumet *Looking on Darkness* mottok Spellemannprisen i kategorien samtidsmusikk i 2002. Han har opptrådt på internasjonale kammermusikk-, jazz- og folkemusikkfestivaler og undervist ved institusjoner som blant andre Norges Musikkhøgskole, Det Kgl. Danske Musikkonservatorium og Musikkhøgskolen i Luzerne. Frode spiller i ensemblet POING, og har hatt et langvarig samarbeid med saxofonisten Trygve Seim. Han har turnert over hele verden. For Teater Innlandet komponerte han musikken til *Vid din sida* i 2011, og til *Urban Legend* i 2014.

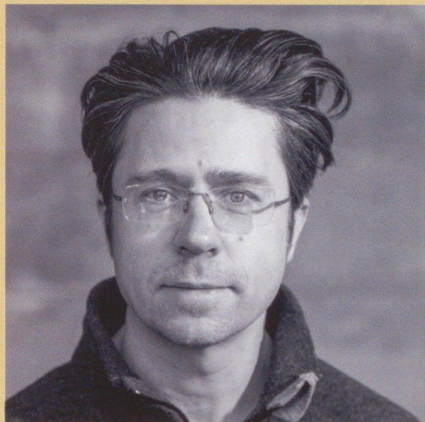

Rolf-Erik Nystrøm

komponist og musiker

Rolf-Erik Nystrøm er saksofonist og komponist. Han er diplomutdannet og førsteamanuensis ved Norges Musikkhøgskole, hvor han foreleser i estetikk, komposisjon og saksofon. Soloalbumet hans *Concepts of Sorrows & Dangers* (2006) ble nominert til Spellemannprisen. Han er fast medlem i ensemblene POING, Seven Winds, Dozo, Hero, Nils Økland ensemble og Oslo Sinfonietta. Han har spilt konserter i 50 land på fire kontinenter, vært med på over 100 plater, utfremført over 150 verker skrevet til seg, og samarbeidet med noen av verdens ledende kunstnere. Nystrøm skriver også musikk til TV, teater- og danseforestillinger. Han ble kåret til Årets utøver i 2009 av Norsk Komponistforening, og i 2011 ble han nominert til Nordisk råds musikkpris. Han ble nominert til Heddaprisen og Kritikerprisen i 2019 for sitt nyskapende arbeid med å lage den musikalske teaterforestillingen *Fuglane*, basert på Tarjei Vesaas' roman, ved Nordland Teater.

Håkon Thelin

komponist og musiker

Håkon Thelin er utdannet musiker ved Norges Musikkhøgskole, hvor han også var kunststipendiat i perioden 2007–2011. Han er nå førsteamanuensis ved samme institusjon og underviser i samtidsmusikk, komposisjon og improvisasjon. Han jobber også som frilans musiker med jevnlige oppdrag i alle norske profesjonelle symfoniorkestre, og har vært engasjert som solobassist ved Den Norske Opera & Ballett, KORK og kammergrupper som Telemark kammerorkester, MiN-ensemblet (Musikk i Nordland), Bodø Sinfonietta, Ensemble Ernst og Cikada. Hans andre soloalbum *Light* vant Spellemannprisen i 2012 i kategorien samtidsmusikk. Håkon spiller også i ensemblene Oslo Sinfonietta og POING. Som hans viktigste gruppe i snart 20 år har POING tatt ham på turneer over hele verden, med premierer på mer enn 150 verk og samarbeid med musikere i nesten alle sjangere.

Olav Nordhagen

lysdesigner

Olav har vært lysdesigner på mange av Teater Innlandets oppsetninger, som for eksempel *Julius Cæsar* (*Brutus' tragedie*), *Utlendingen*, *Bør Børson jr.*, *Skogsmatrosen*, *The 39 Steps*, *Grisebondens kunst*, *Willie Nelson kjente mor mi*, *Inntrengerne*, *Pippi Langstrømpe*, *!KYSS – en scenisk hyllest til Munch*, *Bivrfrost*, *Mens vi ventar på Godot*, *Vid din sida* og *Jeppe på Bjerget*. Han var også en del av det kunstneriske teamet som vant Heddaprisen for Beste audiovisuelle design i 2017 for forestillingen *Rekyl*. Våren 2021 hadde Olav lysdesign på forestillingen *Fuglefesten*. Olav er teknisk sjef ved Teater Innlandet.

POING

er et ensemble som består av
Frode Haltli – akkordeon
Håkon Thelin – kontrabass
Rolf-Erik Nystrøm – saksofon

Ensemblet ble initiert av Lars Petter Hagen i 1999, og ble i utgangspunktet startet for å presentere ny ung norsk samtidsmusikk. Dette er fortsatt en viktig del av POINGs virksomhet, selv om den nå også omfatter nære samarbeid med noen av verdens ledende komponister i alle generasjoner og over hele verden. POING nevnes som en av de viktigste ambassadørene for samtidsmusikk, og mottok Norsk Komponistforenings Årets Utøverpris 2009. De tre musikerne er blant verdens fremste utøvere på sine instrumenter, både som utøvere av notert musikk og som improvisatører. Dette gjør at POING også får utradisjonelle oppgaver av komponister og festivaler som går utover vanlig interpretasjon, samspill og formidling av samtidsmusikk. De har utviklet et meget tett samspill og en rik erfaring med mange forskjellige musikkstiler.

POING ga høsten 2003 ut sin første album *Giants of Jazz* på eget selskap. Albumet inneholder musikk av Maja S. K. Ratkje, Eivind Buene, Øyvind Torvund og Knut Olaf Sunde, samt en improvisasjon. I 2006 lanserte de album nummer to på Jazzaway Records: *Planet POING*, med verker av Maja S. K. Ratkje, Sachiyo Tsurumi, Lars Petter Hagen, Åki Ásgeirsson og Jexper Holmen. Ensembles seneste album *sur POING*, med musikk av Richard Barrett og Helmut Oehring samt en improvisasjon med trommeslageren Paul Lovens, ble utgitt på Grappa Musikkforlag i 2015.

POING har samarbeidet mye med sin egen generasjons komponister, og har særlig spilt mye av og med komponist og sanger Maja S. K. Ratkje. I en årrekke har POING og Maja S. K. Ratkje tolket og formidlet sanger knyttet til arbeiderbevegelsen og sosialismen gjennom sine prosjekter *Wach Auf!* og *Kapital & Moral*, noe som også har resultert i to plateutgivelser med samme navn. Trioen samarbeider også jevnlig med andre musikere fra hele verden med bakgrunn fra ulike stilarter – både tradisjonell og moderne musikk.

■

SIMPLICISSIMUS

av Knut Nærum og Tormod Lindgren

SKUESPILLERE OG FIGURFØRERE: **Ragni Halle, Thomas Hildebrand, Dominika Minkacz - Sira, Terje Ranæs og Kristian Winther**

KONSEPT, REGI, SCENOGRAFI, FIGUR- OG KOSTYMEDESIGN: **Tormod Lindgren**

KOMPONIST: **Maja S. K. Ratkje og POING** (Frode Haltli, Rolf-Erik Nystrøm, Håkon Thelin)

LYSDESIGN: **Olav Nordhagen**

MUSIKERE: **POING**

FIGURMAKERE: **Tormod Lindgren med Thale Kvam Olsen, Steinar Kaarstein og Alicja Rosé**

DRAMATURGER OG OVERSETTERE: **Christina Just, Thomas Raff og Selma Lindgren**

PRODUSENTER THEATER CORPUS: **Tormod Lindgren og Camilla Svingen / Syv mil**

BIDRAGSYTER: **POING**

PRODUSENT TEATER INNLANDET: **Kari Dæhlin**

TURNÉLEDER OG LYDTEKNIKER: **Thorleif Silkebækken** | SCENEMESTER: **Jan Terje Molstad**

LYSTEKNIKER: **Eugenio B. Morales Cabrera** | KOSTYMEANSVARLIG: **Lise Søråune**

SCENOGRAFI, KOSTYMER OG HODEPLAGG ER PRODUSERT VED TEATER INNLANDETS VERKSTEDER

Dikt som gjengis i forestillingen:

«Das Führerproblem, genetisch betrachtet» © Atrium Verlag, Zürich 1932 og Thomas Kästner.
Ytelsesrettigheter: chronos theatertexte – Verlag für Kindertheater Weitendorf GmbH

«Große Zeiten» © Atrium Verlag, Zürich 1946 og Thomas Kästner. Ytelsesrettigheter: chronos theatertexte – Verlag für Kindertheater Weitendorf GmbH

«Kleinefrage» av Hans Natonek, ble publisert 17. februar 1930 i «Simplicissimus»-magasinet.
Alle rettigheter er ved Erica Wantoch, Vienna

Sangtekster basert på tekster publisert i magasinet «Simplicissimus»:

«Det ligger i luften» av Reinhard Koester, «Til Adolf Hitler» og «Uniform» av Peter Scher,
«Aftensang» av Kurt Tucholsky, «Store tider» og «Førerproblemet, genetisk sett» av Erich Kästner,
«Den tyske sønn» av Joachim Schwarz, «Lite spørsmål» av Hans Natonek, «Frukt avler frukt» av
Joachim Ringelnatz, «Sang om høsten» av Emmy Hennings, «Tjaja» av Hans Erich Blaich, «De halve
menns marsj», «Balladen om den bitre gamlingen» og «Sangen om krigen» av Knut Nærum

URPREMIERE:

28. april 2021, Hamar kulturhus, Teater Innlandet scene

TURNÉ I INNLANDET:

28. april – 20. mai 2021

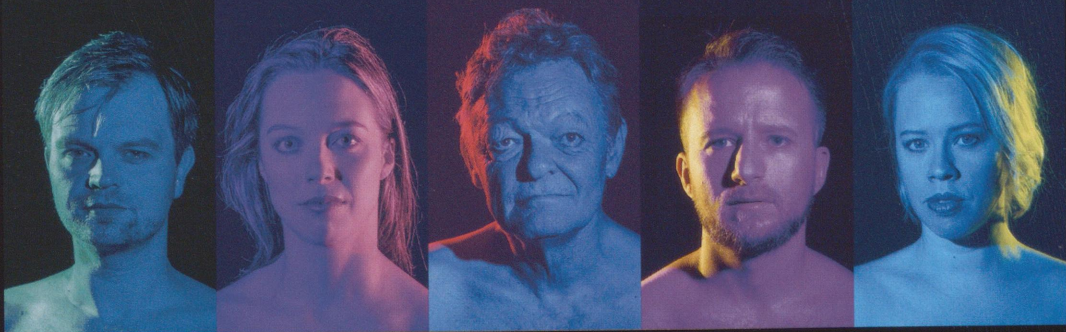
VARIGHET:

Cirka 150 minutter inkl pause

Det er ikke anledning til å fotografere, filme eller gjøre lydopptak under forestillingen.
Mobiltelefoner skal være slått helt av.

TEATER
INN-
LANDET

Kommer!

DEN FINAST EG VEIT

- en teaterkonsert basert på **HELLBILLIES'** univers

📍 På kulturhusturné i Innlandet høsten 2021 📅 Urpremiere 29. oktober 2021

Simplicissimus : tekst To

21g081084

FRITT ORD

SPENN

FIGUR
TEATRET

FOND FOR
LYD OG BILDE
Kulturrådet

Tekstforfatterfondet

Dramatikerforbundet

Dramatikernes hus

Oslo

Danse og
teatersentrum

TEATER INN- LANDET

teaterinnlandet.no

Theater

CORPUS

ANSVARLIG UTGIVER:

Thorleif Linhave Bamle

REDAKTØR: Liv Holte Steine

FORESTILLINGSFOTO:

Erika Hebbert og Atle Auran

PORTRETFOTO:

Atle Auran

DESIGN: Ann Avranden

TRYKK: Flisa Trykkeri

#teaterinnlandet
@teaterinnlandet